

на „комитетскитѣ приятели“. Материалната поддръжка дала нравствена мощь на Любена . . . Каравеловъ се усѣтилъ силенъ прѣдъ букурешкитѣ чорбаджии и ги загризълъ въ въстника ся като кисела краставица. . . .

Тѣй ктѣо чрѣзъ писма не било възможно напълно да размѣнѣтъ мисли и чувства по урѣжданieto на гайнитѣ комитети, то Каравеловъ прѣдложилъ на *Дякона Левски* да заповѣда на лична срѣща въ столицата на свободна Романия.

На връхъ „Благовецъ“ (1869 год. 25 мартъ) Дяконъ Левски се прѣхвърлилъ на лѣвия дунавски брѣгъ и се озовалъ въ столицата на *Влашко* и *Богданско*. — Остановилъ се въ домъ № 36, Strada Virgiliu (Улица *Виргилий*). Казано иначе: станалъ гостъ на Любена Каравеловъ.

V.

Уставо-проектъ — Клѣтва. — Лозинка и парола. — Въ Цариградъ. — Приятелигѣ подъ клѣтва. Сопотската случка.

Скъпиятъ гостъ на улица *Виргилия* разказалъ на Любена Каравеловъ: отдѣ и какъ е подкачилъ тайната си пропаганда, колко градове и села е обиходилъ, съ кои и какви лица се срѣщалъ, какви разговори съ нѣкои конашки чорбаджии е ималъ, гдѣ можалъ и гдѣ неможалъ комитети да нареди, и колко пари до сега е събралъ. Разказалъ му Дяконъ Левски какъвъ разговоръ е ималъ съ *Найдена Герова*, колко дни въ агенството се е крилъ; какъ въ *скривалището* на *зимовище* се остановилъ и съ какви мисли тамъ, въ *скривалището*, е боравилъ . . .

Отъ разказитѣ на Дяконъ Левски, *Каравеловъ* разбралъ слѣднето: „*Народната нива* е достатъчно разорана отъ бунтовническитѣ чети; *сѣмето на свободата* на врѣме